

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

มนุษย์ทุกคน ที่ดำรงชีวิตในโลกในยุคโลกาภิวัตน์ภายใต้การสื่อสารที่ไร้พรมแดน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องการพัฒนาตนเอง ซึ่งความต้องการของมนุษย์ ตามหลักการ Maslow (www.kmitnbxmie8.com) เป็นตามลำดับขั้น ตั้งแต่ขั้นที่หนึ่ง คือความต้องการทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน จนถึงความต้องการขั้นที่ห้า คือความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง ซึ่งความต้องการมีความเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา ประสบการณ์ที่ได้รับ การเรียนรู้จึงได้กับทุกคน การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ทุกคนสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยจัดปัจจัยที่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ ทุกคนในสังคมมีส่วนที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการศึกษา การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะบุคคลในวัยนี้ กำลังที่จะเป็น บุคคลที่สำคัญต่อไปในอนาคตของชาติ ดังคำกล่าวที่ได้ยินกันเสมอว่า “เยาวชน คือ อนาคตของชาติ” ซึ่งบุคลากรหลักสำคัญ ในการจัดการศึกษาให้ เยาวชน คือ ครู ตามพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 7 มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพ โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง และข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ.2552-2561 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) ได้มีกรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา 4 ด้าน ซึ่งด้านหนึ่งคือ พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ โดยแนวทางที่สรุป มีระบบกระบวนการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง... และ ชนดี ชุ่มจิต (2535) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาสังคมและชาติบ้านเมือง และ พิศน เถงจวง (2553) “ครูเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของนักเรียน” เพราะนักเรียนคลุกคลีอยู่กับครูตลอดเวลา และ Thomas A. (Online) กล่าวว่า การศึกษาเป็นหนึ่งในบริการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดโดยต้องมีครูผู้สอนซึ่งการศึกษามีความสำคัญสำหรับทุกคนอย่างบทบาทของครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากและเปรียบเทียบบ้างเหมือนดังเป็นผู้ที่กำลังอยู่ในเส้นทางของผู้สร้างประเทศนั่นเอง การพัฒนาครูให้สู่การเป็นครูมืออาชีพจึงเป็นภารกิจที่สำคัญ

ของทุกคน ทุกหน่วย ทุกองค์ ที่จำเป็นต้องช่วยกันพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพที่เทียบเท่าระดับสากล

การพัฒนาครูมีหลายรูปแบบ หลายยุทธวิธีที่นำมาใช้ ซึ่งครูเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ จำเป็นต้องศึกษาหลักการทฤษฎีพื้นฐานที่จำเป็น ดังเช่น Maslow (1970) เห็นว่าผู้ใหญ่พัฒนาไปสู่เป้าหมายที่เรียกว่าสัจจการแห่งตน (Self-Actualization) คือ พัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดที่แต่ละคนจะพัฒนาได้ และ หลักการที่เป็นแกนหลักของการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของ Knowles, Holton & Swanson (1998:4) มี 6 ประการคือ 1)ความต้องการที่จะรู้ 2) มีหลักการเรียนรู้ของตนเอง 3) มีประสบการณ์ของผู้เรียนมาก่อน 4) ความพร้อมที่จะเรียน 5) การปรับตัวที่จะเรียนรู้ และ 6) แรงจูงใจที่จะเรียนรู้ แต่การพัฒนาครูต้องคำนึงถึงสภาพเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาที่สอดคล้องของสังคมโลก เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2550) ได้แบ่งสังคมโลกออกเป็นคลื่น 5 ลูก ซึ่งเริ่มตั้งแต่ สังคมเกษตรกรรม สังคมอุตสาหกรรม สังคมเทคโนโลยีสารสนเทศ สังคมแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งปัญญา จากคลื่นทั้ง 5 ลูก ในสังคมไทยปัจจุบันถ้าวิเคราะห์ของการจัดการศึกษานั้น ปัจจุบัน คลื่นทั้ง 5 ลูกยังมีอยู่ตามสัดส่วนของสภาพของสังคมที่แตกต่างกันระหว่างในเขตเมืองและชนบท แต่ทุกสังคมไม่ว่าในเมืองและชนบทจะปฏิเสธไม่ได้ ในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งการเข้าถึงอาจไม่เท่ากันเสมอไป แต่วิธีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการพัฒนาการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและเกิดคุณค่า เป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 65 ให้มีการพัฒนานุเคราะห์ทั้งด้านผลิต และใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ และมาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย และ ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง (2545) กล่าวว่า ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 การพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT-Information and Communication Technology) เป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องส่งผลให้เกิดความพยายามในการนำเทคโนโลยีต่างๆ เหล่านี้เข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีสติปัญญาและคุณธรรม เพื่อรองรับการพัฒนาและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในสังคม/ เศรษฐกิจแห่งความรู้ (Knowledge-Based Economy/Society) ซึ่งสอดคล้องกับ ไพพรรณ เกียรติโชติชัย (2545) ได้กล่าวถึง กระบวนทัศน์ใหม่แห่งการศึกษาใน

ศตวรรษที่ 21 ต้องคำนึงถึงปัจจัยหนึ่งที่สำคัญคือ การจัดการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน ด้วยการ
ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยสร้าง ถ่ายทอด จัดเก็บ และสื่อสาร ความรู้ โดยที่ตอบสนองใน
ด้าน สามารถเรียนได้มาก รวดเร็ว เข้าถึงบริการได้ง่าย เรียนรู้ได้หลากหลาย ได้ตลอดเวลา เรียนรู้ได้
ด้วยตนเอง เข้ารับบริการการศึกษาได้อย่างทั่วถึง อยู่ที่ไหนก็เรียนได้ สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติ
การศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 หมวด 9
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ.2552-2561
(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) กลไกสนับสนุนที่ต้องพัฒนาปรับปรุง มีข้อเสนอ 3 ด้าน
หนึ่งในนั้นคือ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสารเพื่อการศึกษา

ผลวิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสาร ดังเช่น บุญธรรม กังเจริญ (2547)
ได้ศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานศึกษาในพื้นที่สำนักผู้ตรวจ
ราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 5 ชลบุรีปีการศึกษา 2547 พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน
โดยทั่วไปสถานศึกษาทุกแห่งมีไฟฟ้าใช้มีอินเทอร์เน็ต (Internet) คิดเป็นร้อยละ 82.17 ครูที่มี
ความสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในระดับพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 31.26 ใช้ Internet ในระดับพื้นฐาน
คิดเป็นร้อยละ 35.09 สภาพการใช้คอมพิวเตอร์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดให้ของครูรายการที่ครู ใช้
มากได้แก่ใช้พัฒนาทักษะวิชาชีพครู เตรียมการสอนและสร้างสื่อการสอน ค้นสารสนเทศทาง
การศึกษาและค้นคว้าเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ครูจะใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพครูมากกว่า
การเตรียมการสอนและสร้างสื่อการสอน แสดงให้เห็นว่าครูใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาตนเองเช่น
จัดทำผลงานเพื่อเลื่อนระดับให้กับตนเองมากกว่าที่จะค้นคว้าหาความรู้เพื่อเตรียมการสอนรวมทั้ง
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน และงานวิจัย กัลยา ธรรมพวงษาและคณะ(2550) ได้ศึกษา
สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัยพัฒนาด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศ โดยระบุความต้องการมากที่สุด สำหรับอาจารย์กิจกรรมที่ทำมากที่สุดเมื่อใช้
อินเทอร์เน็ตคือ เพื่อการค้นคว้าทางวิชาการ รองลงมาคือการอ่านข่าวสาร ดาวน์โหลดข้อมูล
บุคลากรสายสนับสนุน ต้องการข้อมูลสารสนเทศทันสมัยพร้อมบริการ

สภาพปัญหาปัจจุบันคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นสถาบันที่ผลิตครูมา
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2466 จนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ.2554 รวมเวลา 87 ปี มีการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษา
ในการผลิตครู ในหลักสูตรปัจจุบัน นักศึกษาต้องฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นเวลา 1 ปี ซึ่ง
กระบวนการฝึกวิชาชีพนั้นเกี่ยวข้องกับหลายบุคคล หลายโรงเรียน หลายหน่วยงาน ทั้งภายในและ
ภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งการจะพัฒนาครูยุคใหม่ให้มีประสิทธิภาพสู่ครูมืออาชีพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้
ที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือ

บุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ควรได้รับการพัฒนาหรือมีนวัตกรรมที่เหมาะสมในนิเทศ สื่อสารแลกเปลี่ยน เรียนรู้ทางวิชาการและการพัฒนาตนเอง มีแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเครือข่าย ซึ่งการดำเนินการปัจจุบันของมหาวิทยาลัย ยังไม่มียุทธวิธีที่ได้พัฒนาให้สอดคล้องกับแนว การปฏิรูปการศึกษาในการผลิตครูยุคใหม่ที่ชัดเจนในเชิงการนำไปใช้ในการปฏิบัติ และเป็นไปตาม หลักสูตรการผลิตครู และไม่มีฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ ที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อ การสื่อสาร ในด้านการนิเทศโดยเฉพาะนวัตกรรมที่ใช้ในการนิเทศยังไม่มีการพัฒนาอย่างมี คุณภาพส่งผลให้ อาจารย์นิเทศซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย หรืออาจารย์ผู้ร่วมนิเทศ จากสถาบันอื่น มีข้อมูลประกอบแนวทางการนิเทศและมีความรู้ที่น้อย ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการมี ครูยุคใหม่สู่การเป็นครูมืออาชีพ

จากความสำคัญและที่มาของปัญหาการผลิตนวัตกรรมเพื่อการนิเทศในด้านการสื่อสารและ แหล่งเรียนรู้ที่เผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงจำเป็นต้องมี ศูนย์แหล่งข้อมูลสารสนเทศเครือข่าย เพื่อการเรียนรู้และอีกประการหนึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับ โครงการวิจัยย่อยในแผน โครงการวิจัย โครงการวิจัย ยุทธวิธีการพัฒนาครูยุคใหม่สู่ครูมืออาชีพภายใต้บริบทสถานศึกษาการ ดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพในยุคที่มีการใช้เทคโนโลยีทางด้านการสื่อสาร จึง ดำเนินการ โครงการวิจัย ยุทธวิธีการพัฒนาครูยุคใหม่สู่ครูมืออาชีพภายใต้บริบทสถานศึกษา โดย ใช้ฐานข้อมูลสารสนเทศเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นอย่างยิ่งเพื่อให้ได้ศูนย์แหล่งข้อมูล สารสนเทศที่มีคุณภาพ นำไปสู่การศึกษาพัฒนาตนเอง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการ เป็นข้อมูลทางการศึกษาที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาเยาวชนของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู และครูพี่เลี้ยง
2. เพื่อการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการในการรับการนิเทศของนักศึกษาครู
3. เพื่อศึกษาสภาพความต้องการพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ ของนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพและครูพี่เลี้ยง
4. เพื่อสร้างและพัฒนาฐานข้อมูลสารสนเทศเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยระบบ ออนไลน์ และศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูลสารสนเทศฯ
5. เพื่อศึกษาสมรรถนะความเป็นครู ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และครูพี่เลี้ยง จากการเข้าร่วมโครงการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดย

ขอบเขตประชากร

ประชากร ผู้บริหารโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่เป็นเครือข่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ครูพี่เลี้ยง ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อาจารย์นิเทศก์

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ ครอบคลุมในเรื่อง บริบทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ภาระงาน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ ความรับผิดชอบ สุขภาพ ปัจจัยด้านความรู้ ได้แก่ วุฒิการศึกษา ความรู้ด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล สื่อ การใช้ภาษาอังกฤษ การวิจัย ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ ลักษณะความเป็นครู มนุษยสัมพันธ์ วุฒิภาวะ การประพฤตินในการทำงาน ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน ภาระงานสอน งานพิเศษ การได้รับสิ่งสนับสนุน แรงกระตุ้น สิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านสังคม การยอมรับ บรรยากาศ การมีส่วนร่วม
2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาความต้องการในการรับการนิเทศ ครอบคลุมในเรื่อง บริบท ความต้องการฝึกประสบการณ์ฯ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น สังกัด /ขนาดโรงเรียน สถานที่ ที่พัก และความต้องการในการรับการนิเทศจาก บุคคล วิธีการ เนื้อหาสาระ
3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ ด้านบริบท เนื้อหาสาระ ช่วงเวลา ปัญหา/ปัจจัยที่ต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง
4. ยุทธวิธีการพัฒนาครูสมรรถนะความเป็นครู ที่เน้นเนื้อหาสาระ วิธีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนในระบบออนไลน์ การประเมินสมรรถนะของครู ในเนื้อหาที่ครอบคลุมเรื่อง สมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามสายงานที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
5. นวัตกรรมอิเล็กทรอนิกส์ฐานข้อมูลสารสนเทศเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่ครอบคลุมเนื้อหาได้แก่ การสร้าง พัฒนา และใช้ฐานข้อมูล เช่น รูปแบบและโครงสร้างองค์ประกอบ เนื้อหาสาระและรูปแบบของสื่อในฐานข้อมูล วิธีการนำไปใช้ การดูแลรักษา แหล่งข้อมูลของฐานข้อมูล เป็นต้น และเนื้อหาในฐานข้อมูลสารสนเทศเป็นระบบเปิดที่ผู้ร่วมโครงการจัดการด้วยตนเอง KM ประชาสัมพันธ์ VDO ความรู้ การเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลอื่น และประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ฐานข้อมูล

นิยามศัพท์เฉพาะ

ยุทธวิธีพัฒนา หมายถึง รูปแบบวิธีการและกระบวนการส่งเสริมผู้บริหาร โรงเรียน ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้สามารถบริหารจัดการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการดำเนินการให้สอดคล้องกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร

ครูยุคใหม่ หมายถึง ครูที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเป็นครูที่เป็นผลผลิตจากการปฏิรูปการศึกษา และได้รับการพัฒนาผ่านชุดโครงการวิจัยยุทธวิธีพัฒนาครูยุคใหม่สู่ครูมืออาชีพภายใต้บริบทสถานศึกษา

ครูมืออาชีพ หมายถึง ครูที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะในศาสตร์และศิลป์การจัดการเรียนการสอน มีคุณลักษณะ สมรรถนะความเป็นครูตามสาขาวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้กำหนด โดยได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากชุดโครงการวิจัยยุทธวิธีพัฒนาครูยุคใหม่สู่ครูมืออาชีพภายใต้บริบทสถานศึกษา จนเกิดทักษะและเทคนิคการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การจัดการความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้กับผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เกิดประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้และได้รับการยกย่องให้เป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ประกอบวิชาชีพครู

บริบทสถานศึกษา หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย บุคลากร สิ่งแวดล้อม ข้อมูลและสภาพการณ์ที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษา

ฐานข้อมูลสารสนเทศเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ทั้งครู อาจารย์นิเทศก์ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และบุคคลทั่วไป ประกอบด้วยสื่อ เอกสาร นวัตกรรม ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา การจัดการความรู้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันหรือเป็นเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกันเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ เพื่อสะดวกในใช้งาน และปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยใช้ระบบออนไลน์

โรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด และปฏิบัติงานร่วมกับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเป็นโรงเรียนที่สมัครใจในการร่วมโครงการวิจัยซึ่งมีข้อตกลงร่วมกันตามเงื่อนไขในการดำเนินงานวิจัย

ครูพี่เลี้ยง หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่สมัครใจเข้าร่วมชุดโครงการวิจัย

นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ศึกษาในชั้นปีที่ 5 และกำลังฝึกปฏิบัติการวิชาชีพครู และสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้สารสนเทศ จากการศึกษา สภาพปัญหาและความต้องการในการนิเทศของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อพัฒนาเป็นครูมืออาชีพเป็นแนวทางการพัฒนาระบบการนิเทศ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และสร้างนวัตกรรมยุทธวิธีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนาเป็นครูมืออาชีพและการสร้างฐานข้อมูลสารสนเทศเครือข่าย
2. ได้สารสนเทศ จากการศึกษาศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการพัฒนาตนเองสู่ครูมืออาชีพ และ สมรรถนะความเป็นครู ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และครูพี่เลี้ยงเป็นแนวทางสร้างนวัตกรรมยุทธวิธีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนาเป็นครูมืออาชีพการสร้างฐานข้อมูลสารสนเทศเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
3. ได้ฐานข้อมูลสารสนเทศเครือข่ายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยใช้ระบบออนไลน์ ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ เผยแพร่ผลงานนวัตกรรมทางวิชาการทาง Internet การนิเทศติดตาม การบริหารจัดการ ฯลฯ
4. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ได้รับการพัฒนาในการจัดการเรียนการสอน ผู้การเป็นครูมืออาชีพในอนาคต ส่งผลให้โรงเรียน นักเรียนที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
5. มหาวิทยาลัยที่มีการผลิตครูสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาการนิเทศอย่างเหมาะสม
6. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้เหมาะสม
7. ผลงานจากการวิจัยได้เผยแพร่ในวารสาร การประชุมทางวิชาการและทางอินเทอร์เน็ต มีประโยชน์ต่อครูและผู้สนใจศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้